

skriver op, hvad det er, man giver Husmændene.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aadal): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) fremhævede nys, at Testationsretten var til Dels falden bort. Det er den ingenlunde, thi den er paa flere Egne ret meget i Brug, og naar det ærede Medlem mener, at der er tilstrækkelig Ret nu ved, at vi kunne testere en Trediedel bort, da kan dette Forhold ikke komme til at passe, naar der er Tale om Testation af Ejendomme. Det kan komme til at passe overfor dem, der ikke ligge med fast Ejendom, og som kunne se, hvad deres Formue er, men hvor der er Tale om Ejendom, passer det ikke. Det ærede Medlem vilde heller ikke bestride det, jeg udtalte, at det er hele Familien, der ønsker denne Testationsret, ønsker, at en enkelt kan beholde Ejendommen, for at den kan blive i Familien, og det ærede Medlem omtalte heller ikke, hvorfor Stats-husmændene skulle have den, men de andre Husmænd ikke kunne faa den, saa jeg haaber fremdeles paa, at der vil være Vilighed her i Tinget til at arbejde for, at Retten kan blive lige for alle.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. Pedersen: Jeg kan fremdeles ikke se, at de Udtalelser, som ere faldne fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Aadal), begrunde et saadant Forslag som dette. Den ærede Ordfører mente, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) ikke kendte Forholdene ude paa Landet. Den Udtalelse kan den ærede Ordfører ikke fremføre overfor mig, og jeg kender fra min Egn ikke et eneste Tilfælde, hvor den Testationsret er tagen i Brug, som Gaardmændene nu en Gang have. Den ærede Ordfører siger, at han kender mange Tilfælde. Jeg kunde have Lyst til at spørge ham, om vi ikke kunde faa nogle af disse Tilfælde at høre, thi det skulde da være underligt, om Forholdene vare saa forskellige paa Sjælland og paa Fyn, at den Ret, Gaardmændene have ifølge de gamle Forordninger, levede i høj Grad paa Fyn, medens vi ikke kendte den paa Sjælland. Jeg sagde før, at dersom et saadant Tilfælde indtraf paa min Egn, at en Gaardmand ved sit Testamente havde i høj Grad forfordelt det ene Barn fremfor det andet ved at overlade det

mere end den Trediedel, som man ifølge Lovgivningen kan give det forlods, vilde jeg være sikker paa, at Beboerne vilde angribe det i høj Grad. Jeg vil ikke være med til at indføre noget saadant for Husmændene. Jeg tror, at vi maa saa vidt muligt gøre vort til, at naar der er flere Børn, faa de lige meget, naar det, man efterlader, skal deles. Jeg spørger altsaa, om vi ikke kunne faa nogle af de Eksempler fremførte, som det ærede Medlem omtalte, og som kunde vise, at manovre paa Fyn bruger de gamle Bestemmelser. Her paa Sjælland kender jeg dem ikke.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aadal): Naar den ærede sidste Taler (K. Pedersen) siger, at han ikke kender til den her omtalte Testationsret, maa det selvfølgelig være rigtigt. Men paa min Egn og mange Steder paa Fyn er dens Benyttelse meget udbredt. Jeg har haft det Tilfælde ikke en, men flere Gange ogsaa i den senere Tid, at Husmænd ere komne til mig og have bedt mig om at hjælpe dem til at ordne deres Testamente, og saa ere de blevne meget forbavsede, naar jeg har gjort dem opmærksomme paa, at de ikke havde den samme Ret som Gaardmændene. Naar jeg har sagt: „I have ikke denne Ret, I kunne ikke gøre som Gaardmændene,“ ere de blevne meget forbavsede. Det er kun denne Oplysning, jeg har villet give.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. Pedersen: Men det var ikke Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg spurgte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Aadal), om han kendte Tilfælde, hvor saadanne Testamente vare ordnede paa denne Maade, at Reglerne fra 1769 vare bragte i Anvendelse, hvilket Gaardmændene nu en Gang have Ret til at gøre. Jeg ved godt, at Folk lave Testamente, men jeg kan ikke forstaa, at man ikke kan nøjes med de gældende Regler, hvorefter man kan give et enkelt Barn en Trediedel forud for de andre. Hvis den ærede Ordfører havde sagt til de Husmænd, der kom til ham: Kunne vi ikke ordne det saaledes, at det ene Barn faar en Trediedel mere end de andre, kunde det saa ikke have forslaaet? Vilde den ærede Ordfører da have været med til at lave et Testamente, som i den Grad gik ud over de andre Børn, at den, som skulde have